

ALEGEREA

O povestire simplă cu lucruri obișnuite, despre alegerea din viața de zi cu zi.

Am văzut pe pielea altuia ce înseamnă să fii nevoit să faci o alegere în viața zilnică, ce greu este să alegi, să te decizi numai pentru un lucru sau numai pentru celălalt, fie chiar și în lucrurile mărunte ale vieții, dar care pot avea (sau nu) consecințe grave.

Mergeam la adunare. Lângă o poartă mi-a ieșit în cale un câine, lătrându-mă. Era întuneric și eu nu-l cunoșteam, dar nu-mi era teamă că mă mușcă, pentru că întotdeauna sunt înarmat cu ceva ispititor; de data aceasta cu biscuiți, așa că i-am spus: „Taci, cuțule, vino să-ți dau ceva bun.” El n-a înțeles textul și a continuat să latre. Am început să foșnesc ispititor punga de biscuiți, iar el a tăcut și s-a apropiat curios, dând din coadă interesat. Dar când am întins mâna cu biscuitul, s-a speriat și s-a îndepărtat puțin. L-am chemat fluturând biscuitul, ca să-i simtă mirosul ademenitor. Pentru că se temea să vină lângă mine, am aruncat biscuitul spre el, ca să-l mănânce liniștit. Înainte ca biscuitul să ajungă la el, a răsunit glasul stăpânului, chemându-l pe nume. N-am știut că era cu stăpânul; era întuneric și nu l-am văzut printre tufele înalte de pe marginea drumului, dar el a văzut ce fac pentru că era cu ochii pe câinele lui, iar biscuitul meu ispititor putea fi otrăvit și voia să-l împiedice de a mânca, să prevină o nenorocire sau poate câinele nu avea voie să mănânce de la străini. Biscuitul a aterizat lângă câine, iar stăpânul l-a strigat încă o dată. Câinele s-a întors o clipă să se uite la stăpân, apoi a revenit la biscuit. Stăpânul l-a mai strigat o dată, autoritar, dar eu m-am grăbit să plec, pentru că nu voiam să știu adevărul, mi-era teamă să aflu deznodământul, să știu ce a ales câinele, cu gândul la atâtea situații în aparență neînsemnate, în care suntem puși clipă de clipă, dar care pot cântări greu. O fi ascultat câinele chemarea stăpânului sau o fi mâncat biscuitul? Majoritatea oamenilor cad în ispită, iar el era câine, adică mai puțin decât om. Mi-a părut rău de câine, pentru că fără să vreau, am fost pricina căderii lui în ispită. Dacă el ar fi rămas lângă stăpânul lui, aș fi știut că este inutil să-l ademenesc. Dacă a avut un stăpân milos, l-a iertat; dacă a fost sever, după ce a mâncat biscuitul, probabil a mâncat și bătaie. Și am rămas cu sentimentul de teamă, că deși aici a fost vorba numai despre un câine și un biscuit, poate că într-o altă situație câinele pot fi eu, iar ispita nu va mai fi doar un biscuit și ispititorului n-o să-i fie milă de mine. Dar știu că Stăpânul meu va avea milă de mine, chiar dacă după biscuit voi mânca și ...bătaie.